

Надзвичайно важливим під час розгляду питання взаємодії прокурора із органом досудового розслідування є їхня професійно-психологічна сумісність, оскільки у разі її відсутності може виникнути ситуація подібна до байки І.А Крилова «Лебідь, рак та щука». Як наслідок завдання кримінального судочинства виконуватимуться неналежним чином, що може призвести до обґрунтованих скарг з боку інших учасників кримінального провадження.

Підсумовуючи все вищевикладене можна зробити висновок, що питання взаємодії прокурора зі слідчим є надзвичайно актуальним та важливим, оскільки після набрання в листопаді 2012 року чинності КПК України суттєво змінився порядок досудового розслідування, судового розгляду встановлення винних осіб та притягнення їх до відповідальності.

Список бібліографічних посилань: 1. Криміналістика: учеб. для вузов / под ред. Р. С. Белкина. 2-е изд., перераб. и доп. М.: Норма, 2005. 992 с. 2. Кіпер О. О. Механізм взаємодії слідчого з прокурором: недоліки та шляхи вдосконалення. *Юридичний науковий журнал*. 2017. № 1. С. 169–173. 3. Кримінально процесуальний кодекс України: закон України від 13 квіт. 2012 р. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 04.10.2017).

Одержано 08.10.2017

УДК 343.132

Євгенія Ігорівна ПЕТРИЧЕНКО,

ад'юнкт кафедри кримінального процесу
факультету підготовки фахівців для органів
досудового розслідування Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИЗНАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ДОКАЗОМ

Процес доказування в кримінальному судочинстві впродовж усього розвитку правової держави у кожній країні світу привертав та продовжує привертати особливу увагу як працівників практичних підрозділів, так і науковців. Адже від своєчасності виявлення, правильності фіксування і вилучення доказової інформації залежить прийняття обґрунтованих, вмотивованих і справедливих кримінально-процесуальних рішень на всіх етапах кримінального провадження.

В сучасних швидкоплинних тенденціях розвитку технологічного процесу важливим моментом є адаптування національного кримінально-процесуального законодавства до новітніх способів вчинення протиправних діянь. Вже понад 10 років тому в нашій країні набула популярності так звана «електронна торгівля», яка є видом діяльності в сфері електронної комерції. Електронна торгівля передбачає реалізацію товарів, робіт, послуг, спрямованих на отримання прибутку, шляхом укладення електронних правочинів із використанням інформаційно-телекомунікаційних систем [1]. Активний розвиток електронної торгівлі зумовлюється великою і постійно зростаючою кількістю користувачів мережі Інтернет, фактичною відсутністю кордонів розповсюдження і юридичного механізму регулювання правовідносин у даній сфері. Всі ці чинники зумовлюють зростання протиправних діянь. Злочинні діяння, пов'язані з електронною торгівлею характеризуються високим рівнем латентності, що вимагає від органів досудового розслідування своєчасного виявлення та належного фіксування і вилучення доказової інформації. На даний час проблемним залишається питання огляду місця події вчинення злочину. За Кримінальним процесуальним кодексом України з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення проводиться огляд місцевості, приміщення, речей та документів [2]. Виходячи з цього переліку особлива складність виникає з оглядом та визнанням доказовою інформацію з електронних платформ – сайтів інтернет-магазинів. Згідно із законом України «Про електронну торгівлю», інтернет-магазином вважається – засіб для представлення або реалізації товару, роботи чи послуги шляхом вчинення електронного правочину [1]. Тобто це сайт в мережі Інтернет, через який відбувається продаж

товару, на визначених сторонами умовах. За якими правилами повинен здійснюватися огляд сайту, а головне як фіксуватися належним чином інформація, на що слід звернути увагу не відомо, тому працівники підрозділів боротьби з кіберзлочинністю на даному етапі діють на свій розсуд, що викликає низку суперечностей в залученні і використанні отриманої інформації в якості доказової по кримінальному провадженню.

Також спірним залишається питання доведення існування майна, щодо якого здійснювалась незаконна операція, як предмета вчинення злочину. У цих випадках важливе значення має оперативність проведення і правильність фіксування слідчо-розшукових дій, згоду на які надає суд.

З метою отримання доказової інформації від підприємств, установ, організацій працівники органів досудового розслідування можуть звертатися до банківських установ. В даному випадку за законодавством нашої країни банківська таємниця може стати перешкодою. Проте у багатьох країнах, навіть якщо в них діє закон про банківську таємницю, співробітникам правоохоронних органів надається доступ до відомостей, якщо вони займаються розслідуванням злочину. В цьому випадку небезпека полягає не в тому, що законодавством не визначено надання потрібної інформації, а в тому, що особа, що вчинили злочин може використати цей час для переказу своїх коштів до інших країн. Отже проблемою є не банківська таємниця як така, а можливий розрив часового проміжку між встановленням відповідного рахунку як засобом вчинення злочину і отриманням дозволу на проведення розслідування, для визнання його доказом у конкретному кримінальному провадженні.

Отже проблемні питання існують на всіх етапах кримінального провадження і важливим є їх вирішення в найближчий час для подальшого ефективного застосування норм кримінального процесуального права.

Список бібліографічних посилань: 1. Про електронну торгівлю: закон України від 03.09.2015 № 675-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/675-19> (дата звернення: 10.10.2017). 2. Кримінальний процесуальний кодекс України: закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 10.10.2017).

Одержано 13.10.2017

УДК 343.1:65.012.8

Сергій Іванович ПІЧКУРЕНКО,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності
Національної академії внутрішніх справ;

Ольга Валеріївна ЗЛАГОДА,

кандидат юридичних наук, майор поліції,
старший викладач кафедри оперативно-розшукової діяльності
Національної академії внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ ОПЕРАТИВНИХ І СЛІДЧИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ПРОВАДЖЕННЯ ПО ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВИМ СПРАВАМ

Процес імплементації нового кримінального процесуального законодавства в Україні триває майже п'ять років

Разом з тим ще не в повному обсязі вивчені питання взаємодії оперативних і слідчих підрозділів Національної поліції України під час провадження по оперативно-розшуковим справам та оперативного супроводження кримінального провадження.